

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/28/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010147
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kollár
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2025:6722010147.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen na hlavnom pojednávaní konanom dňa XX.XX.XXXX v konaní pred samosudcom JUDr. Martinom Kollárom v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona a iné takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B. C. D. E. F., nar. XX.XX.XXXX vo G., trvale bytom G., H. XXX, t. č. vo väzbe v ÚVV Banská Bystrica, z dôvodu dočasného požičania obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody vo I. B., občan Slovenskej republiky,

je vinný,

že

1/

dňa XX.XX.XXXX v doposiaľ presne nezistenom čase medzi XX:XX h až XX:XX h, vo G., v parku J. I., ktorý sa nachádza medzi hl. F. H. vo G. a G. G., pri tam nachádzajúcom sa K. I., fyzicky napadli L. M. obžalovaný A. B., odsúdený I. M., nar. XX.XX.XXXX vo G. a odsúdený N. L., nar. XX.XX.XXXX vo G. tak, že A. B. ho neznámym spôsobom jedenkrát udrel do ľavej časti hlavy, v dôsledku čoho L. M. spadol na zem, kde ho niekoľkokrát všetci traja kopali do celého tela, čím L. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., H. XXX spôsobili zranenia - ľahký otras mozgu, zlomeninu vnútornej steny ľavej očnénice, zlomeniny stien čuchových dutín s krvavým obsahom v čuchových bunkách, ľahkú formu pomliaždenia hrudníka, ľahkú formu pomliaždenia brušnej steny, otvorenú ranu mihalnice vľavo, poúrazové zakrvácame do čuchových dutín - viac vpravo, okoloočnicovú podkožnú krvnú podliatinu vľavo s hrúbkou 10 mm, menší podkožný krvný výron na pravej strane temena hlavy, s dobou liečenia a PN 21 dní,

2/

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX:XX h vo G., v bytovom dome, na adrese H. X, v priestoroch spoločnej K. B. č. XX, nachádzajúcom sa na X. poschodí, ktorý je rozdelený na A. B., po predchádzajúcej slovnej hádke, fyzicky napadol J. L. tak, že ho hodil na vešiakovú stenu, vzápätí ho udrel päsťami viac krát do oblasti hlavy, na čo J. L. spadol na zem, kde mu búchal hlavu o stenu, pričom po tom, ako z bytu vyšla družka J. L. C. H., ktorá začala druhu brániť a povedala, že ide volať políciu, začal sa vyhrážať slovami „Ak zavoláš políciu tak vás v noci dopichám.“, pričom neustále nadával a vyhrážal sa J. L. so slovami: „Zabijem Ťa ty skurvenec!“, načo C. H. spolu s druhom vošli do svojho bytu a zatvorili dvere, následne obvinený im búchal na dvere a kričal slová „Ak zavoláš políciu, tak Vás zapichnem nožom a žiadne dvere ma nezastavia.“, čím spôsobil J. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., t. č. H. X, G. zranenia – otras mozgu, vyvrtnutie a natiahnutie krčnej chrbtice a povrchové poranenie vlasatej kože hlavy – pomliaždenie, bez potreby liečenia a PN a vzbudil u neho a u poškodenej C. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., t. č. H. X, G., dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky splní, C. H. žiadne zranenia neboli spôsobené,

t e d a

v bode 1/ rozsudku

- spoločným konaním na mieste verejnosti prístupnom dopustil sa výtržnosti najmä tým, že napadol iného,
- spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,

v bode 2/ rozsudku

- iného násilím, hrozbou násilia alebo inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal, opomenul alebo trpel,
  - inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmovou na zdraví alebo inou ťažkou ujmovou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,
- č í m s p á c h a l

v bode 1/ rozsudku

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,
prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

v bode 2/ rozsudku

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona,
prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona a s použitím § 37 písm. h/, písm. m/ spolu s § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 41 ods. 1, 2, § 42 ods. 1, 2 Tr. zákona na ú h r n n ý a s ú h r n n ý trest odňatia slobody v trvaní 3,5 (tri a pol) roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen 5T/47/2018 zo dňa XX.XX.XXXX, právoplatný dňa XX.XX.XXXX, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a to vo výroku o treste u obžalovaného A. B..

Ostatné výroky rozsudku OS Zvolen 5T/47/2018 zo dňa XX.XX.XXXX zostávajú týmto nedotknuté.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd poškodených :

- L. M., nar. XX.XX.XXXX vo G., bytom G., H. XXX,
- A. G. K., C.. B., O. XX, IČO : XXXXXXXX,
- J. L., nar. XX.XX.XXXX, t.č. bytom H. XXXX, M. X, P.

odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa XX.XX.XXXX bola na A. B., ako aj na iných obžalovaných podaná obžaloba pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, na A. B. bola zároveň podaná obžaloba aj pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona. Vzhľadom na neprítomnosť obžalovaného A. B. bola jeho trestná vec uznesením OS Zvolen 3T

110/2021 zo dňa XX.XX.XXXX vylúčená na samostatné prejednanie a rozhodnutie a vec bola zapísaná pod novú sp. značku 5T 28/2022.

Na základe zatýkacieho rozkazu LAW-5 zo dňa XX.XX.XXXX bol obžalovaný A. B. dočasne požičaný na úkony v tejto trestnej veci justičnými orgánmi I. B.. Podmienkou pre dočasné požičanie obžalovaného z I. B. bol záväzok slovenských justičných orgánov, že obžalovaný bude počas pobytu na území Slovenskej republiky vzatý do väzby, preto súd uznesením zo dňa XX.XX.XXXX zobral obžalovaného do väzby.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní dňa XX.XX.XXXX urobil vo vzťahu k bodu 1/ rozsudku vyhlásenie o nepopieraní skutku, pričom po kladnom zodpovedaní otázok v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku a stanoviska prokurátora súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v ktorom obžalovaný nepoprel spáchanie skutku v bode 1/ rozsudku, nevykoná a vykoná len dôkazy s prípadným výrokom o treste a náhrade škody.

Obžalovaný A. B. vo vzťahu k bodu 2/ rozsudku uviedol, že sa necíti byť vinný. K predmetnému dňu dodal, že v predmetnom byte č. XX, ktorý je uvedený v obžalobe, býval s matkou P. B., sestrou Q. B., jej malou dcérou Q. a s otčimom L. P.. Tento byt mal byť rozdelený na 2 byty, v ktorom jednom mali bývať poškodení J. L. spolu so svojou priateľkou alebo družkou C. H.. Toho dňa, kedy sa mal stať skutok, pricestoval zo J., priniesol si nový televízor. Domov prišiel okolo XX:XX hod. toho dňa. V byte sa v ten deň nachádzali všetky osoby, ktoré menoval vyššie a mali tam bývať. Bol tam ešte bratranec C. B. a kamarát L. N.. Normálne sedeli v obývačke, oddychovali, obžalovaný zapájal tento nový televízor. Počas prevozu televízie zo J. na H. sa spravila prasklina na televízore, takže šteloval televízor. To, čo tvrdí poškodený J. L., že mu mal klopať na dvere a pýtať nejaké peniaze od neho, tak to vôbec nie je pravda, nakoľko pricestoval zo J. o XX:XX hod. poobede. So J. L. nemal vôbec žiadne problémy, ani s jeho priateľkou C. H.. Nikdy od neho nepýtal žiadne peniaze. Možno pár krát od neho pýtal cigarety, nakoľko sa mu nechcelo ísť skoro ráno do obchodu kupovať cigarety, to skôr on pomáhal finančne jeho priateľke. Možno pár krát jej dal peniaze na lieky, lebo mala problémy so žalúdkom. Toho dňa XX.XX.XXXX J. L. prišiel do bytu bez akéhokoľvek pozvania, bez akéhokoľvek zaklopania na dvere, čo môže dosvedčiť matka P. B. a všetky osoby, ktoré menoval vyššie a mali sa nachádzať v byte. Keď poškodený vchádzal do bytu, tak strčil do sestry Q. B.. Nestrčil do nej priamo rukami, ale strčil do nej ramenom, pričom ona mala malé dieťa na rukách, našťastie jej malá z rúk nespadla. Pokiaľ sa tvrdí, že mal poškodeného napadnúť pri vešiakovvej stene a údajne ho udrieť do oblasti hlavy, na čo mal J. L. spadnúť na zem a mal mu búchať hlavu o stenu, tak si nevie vysvetliť, ako by ho mohol hodiť na zem a potom ešte nejako mu udierať hlavu o stenu, lebo keď človek spadne na zem, tak nie je možné mu búchať hlavu o stenu, keď je vlastne na zemi. Mohol by mu udierať hlavu len o dlažbu, pričom vôbec to nie je celé pravda. J. L. spadol o vešiakovú stenu, je to pravda, ale on sa ho vôbec ani nedotkol. Chytil ho bratranec C. B. rukami za tričko pri dverách a tento J. L. sa hodil normálne vedľa vešiakovvej steny a sám sa šuchol chrbtom opretý o stenu do podrepu a držal si ruky nad hlavou akoby ho niekto udieral, pričom vôbec ho nikto neudieral, čo môžu dosvedčiť osoby L. N., C. B., Q. B., P. B.. Nevie pochopiť do dnešného dňa, prečo si to na neho takto vymysleli. Mrzí ho to, je mu to ľúto, nakoľko im veril a mal ich rád ako susedov. Q. sa nevyhrážala, že niekoho zapichne nožom a že žiadne dvere ho nezastavia. Nie je pravdou, že C. H. mohla počuť ako Q. B. ho mohla upozorňovať, že odlož ten nôž, pričom žiadny nôž v ruke nemal, mal ovládač v ruke. Po takých zraneniach a úderoch do oblasti hlavy a úderoch hlavy o stenu, ako uviedol J. L., nebolo by možné, že by ešte vládol ísť pred nejaký obchod a volať tam vlastne na nejakú ambulanciu alebo čakať. Nie je pravdou, že mal C. H. rozprávať, že si má dávať pozor, aby sa jej niečo nestalo, keď chodí večer von so psom a že jemu sa nič nestane, že bol v base už 2-krát. Matka P. B. volala políciu SR v meste G. a ona vlastne nahlasovala J. L., že vošiel do bytu a že pýta nejaké peniaze od neho ako obžalovaného. Žiadnych 20,- Eur od neho nepýtal, finančné prostriedky mal, mal niekoľko tisíc a nie 20,- Eur. Pri odstraňovaní rozporov obžalovaný doznal, že v byte boli aj L. N., L. B. a R. L.. Pokiaľ sa týka C. B., ten mal chytiť J. L. za tričko, pričom C. B. váži nejakých 40kg a bolo vidieť, že ho drží za to tričko s takými chudými ručičkami len tak zľahka a bolo jasne vidieť, ako sa J. L. sám hodil o stenu a šuchol sa chrbtom opretý o stenu na zem. C. B. ho hneď pustil a ešte mu hovoril, že: „čo sa dorábaš, čo tu chceš na nás nahráť, choď z nášho bytu preč, nechceme žiadne problémy“! Obžalovaný nevie presne čo v tom čase robila jeho matka, ale myslí, že riadila byt. Matka mohla vidieť priebeh incidentu, nakoľko ten byt je rozdelený na 2 časti a počas riadenia bytu sa vlastne nachádzala na viacerých miestach, nielen na jednom. Q. B. sa hrala s malou v predsieni bytu v chodbe. Priebeh incidentu podľa obžalovaného L. B. určite videl. R. L. sedela v kuchyni s jeho matkou, ktorá asi teda neriadila. L. N. sedel s ním v obývačke,

takže určite to vidieť musel. Nevie presne, či C. H. vstúpila počas incidentu do bytu, marí sa mu, že ona sa ani nenachádzala v byte. Vie, že C. H. J. L. ani nedvíhala z dlážky, ani ho nešikovala dnu do bytu. S C. H. nemal žiaden konflikt, v čase skutku s ňou nekomunikoval. Pokiaľ sa týka poškodených, nakoľko počul od sestry, že predávajú nejaký Tramal, čo je omamno-psychotropná látka, tak si myslí, že neboli triezvi, lebo cez deň spali, mohli byť pod vplyvom nejakých omamných látok.

Poškodený J. L. uviedol, že keď si ten byt prenajímал, tak nevedel, že ten byt je spoločný, pričom druhú polovicu mala mať slečna Q. B. aj s jej vtedy maloletou dcérkou. Obžalovaný bol niekedy vysmiaty, niekedy prchký, boli tam nejaké slovné výmeny názorov. Už si na presné podrobnosti vzhľadom na odstup času nepamätá. Viem, že podstata bola tá, že A. zaklopal, požadoval od neho peniaze a chcel požičať mobilný telefón. Poškodený slušne vystúpil do tej predsiene a povedal niečo v tom zmysle, aby boli tichšie, pretože C. spí, pretože bola po infúziách. Vtedy nastal ten zhuk okolností, že ani nevie ako, ocitol sa na zemi v tej predizbe, kde vlastne ho A. kopal, udieral. Pribehli k tomu ešte nejakí dvaja kamaráti, jedného z videnia poznal a skončilo to tak, že priateľka sa na tej obrovský hluk a ruch zobudila, otvorila dvere, ktoré sa medzičasom zabuchli. Padali tam rôzne invectívy a vyhrážky. Nevie ako sa to C. podarilo, ale dokázala ho siahnuť do obývačky, kde zavolala RZP, pretože nevedel pohnúť krkom a ani nevie kto zavolať políciu, to si už nespomína. Kým prišla polícia a RZP tak C. zamkla na 2-krát dvere a A. neskutočne trieskal na dvere. Ono sa to striedalo, lebo raz slušne klopala na dvere jeho sestra Q. s tým, aby nevolal políciu, že mu preskočilo a aby sa porozprávali. Obžalovaný ho niekoľkokrát udieral do oblasti rebier, resp. chrbta, niekoľkokrát možno 3-4 razy mu udieral hlavu o stenu. Vtedy vyšetrovateľ trval na znaleckom posudku a navštívil opakovane aj neurológa. Medzitým padali výrazy: zabijem ťa, zastrelím ťa ako prašivého psa. Poškodený by to pripisoval tomu, že bol asi pod vplyvom drog. Celý incident vznikol z dôvodu, že tam bolo povedané niečo, že kto je on. Už si to pamätá matne, že bol strhnutý na zem, možno tým, ako ho chytil do oblasti krku. Čo sa týka kopancov, ktoré mal utrpieť, tak to bolo od nejakého jeho kamaráta, oni tam v podstate boli ešte dvaja a jeden z nich sa mu zdalo, že toho A. chcel od neho zobrať preč. Bol tam strašný krik, hluk, vresk a poškodený sa prioritne snažil, aby mal chránenú hlavu tak, že dal ruky pred seba. Poškodený evidoval len to, že sa jeho družka strašne rozplakala, lebo videla, že mal rozťatú peru, aj keď zranenie nebolo veľké, bolo tam dosť krvi. Priateľka vyletela, spýtala sa, čo sa deje, začala plakať, odtiahla ho do predizby a zamkla dvere. Nespomína si na komunikáciu medzi družkou a obžalovaným. Pokiaľ sa týka výpovede z čl. 249, kde uvádzal, že priateľka mala sa vyjadriť vo vzťahu k obžalovanému, aby ho nechal a že zavolá políciu, už s odstupom času sa k tomu nevie vyjadriť. Prvé kolo vyhrážok, keď nastal fyzický atak, smerovalo len a len na neho. Potom, keď už bol v byte, tak A. pri tom ako búchal na dvere, sa vyjadroval o zabití a zastrelení, ešte hovoril v množnom čísle s tým, že mali aj psa, tak nevie, či to aj na neho malo byť myslené. U obžalovaného nevidel žiadnu zbraň, obžalovaný len o tom rozprával. Poškodený videl v spoločnej časti bytu obžalovaného, jeho dvoch kamarátov. Oni vo vedľajšej miestnosti asi hrali na K.. Čo sa týka iných osôb, osobne asi nevidel sestru obžalovaného, určite ju však počul. Ďalej sa tam nachádzala ešte jeho priateľka C.. Pokiaľ sa týka ľudí, ktorých menoval pri výpovedi zo dňa XX.XX.XXXX (čl. 250), tak asi zabudol na mamu A. B.. Ak tam uviedol mamu A. B., tak tam bola. Poškodený s družkou videli, že na balkóne sa rodina A. B. háda, tak využili situáciu a byt opustili. Vie, že ho C. podpierala a zišli dole na prízemie a potom aj pred vchod na parkovisko a vtedy tam prichádzala sanitka a následne aj polícia. Policajti sa ho aj pýtali na niečo a nejaký príslušník mu dával aj vodu, lebo zvracal. V ten deň sa mu veľmi točila hlava, zvracal, bol doudieraný a vie, že nevládal točiť krkom, mal Šancov golier. Sanitka ho potom zobrala do nemocnice, tam prebehli rôzne vyšetrenia, injekcie a infúzie. Večer okolo 20-ej sa vypýtal domov, pričom nevie, či by ho tam boli nechali alebo nie. Išiel domov a na druhý deň sa mal dostaviť na kontrolu a taktiež aj nasledujúci týždeň chodil po lekároch. Lekári na urgente popisovali v rozsiahlych lekárskych správach zranenia. To bol jeho prvý kontakt so zvolenskou nemocnicou a nikoho s kým bol kontaktovaný, nepoznal.

Poškodená C. H. uviedla, že to už bolo pred viacerými rokmi. Nepamätá si úplne detaily z toho. Stalo sa to tak, že počula veľký krik, vošla do predsiene druhého bytu, kde priateľka videla ležať na zemi. Stál tam pri ňom A. B. a jeho dvaja kamaráti. Bola tam aj sestra obžalovaného – Q. B. a bola tam aj jeho mama. Jeho sestra sa to snažila všetko tlmiť, no A. bol ako nepričetný. Poškodená tam tiež začala kričať, aby ho nechali a snažila sa ho odniesť do nášho bytu. Ani nevie, ako sa jej to podarilo. Keď už boli v byte, tak búchal na dvere, kričal, že ich zabije, zapichne. Oni mu zakričali, že volajú políciu. Potom ich jeho sestra cez dvere presviedčala, aby nevolali nikoho, že sa to vyrieši v rámci susedov. Nakoniec počkali, keď A. a jeho dvaja kamaráti zídu do bytu a vybrali sa rýchlo z činziaku, kde vonku volali už políciu, nevie presne už kto volal. Policajti prišli a išli A. hľadať. Potom J. išiel do nemocnice a potom išla vypovedať na políciu. Myslí, že nevidela nejaký fyzický kontakt medzi A. B. a J. L.. Po prečítaní výpovede z príravného konania na č. I. 259, kde popisovala útok, poškodená uviedla, že to, čo bolo

čítané o útokoch A. B. na J. L. je pravdou. Už vzhľadom na odstup času si to presne nepamätá, snažila sa to vytesniť. Nepamätá si, či niekto z tých ďalších dvoch mužov na J. L. zaútočil. Nepamätá si, či u A. B. videla nejakú zbraň, nôž alebo niečo podobné. Na ňu fyzicky nikto konkrétne nezaútočil. I. u J. L. krv na hlave, sťažoval sa na veľkú bolesť krku. Je pravdou aj to, že mal krv na pere, do dnešného dňa má problémy, pretože má nejaký úlomok v krčnej chrbtici.

Vzhľadom na príbuzenský pomer vo veci odmietli vypovedať L. N. a C. B..

Z výpovede svedkyne P. B. súd zistil, že s obžalovaným prišli zo J., tak prišla na návštevu sestra O. B., R. L., t.č. H. (bývalá švagriná), dcéra Q. B., synovec C. B., ešte L. B. (t. č. Q. priateľ) a vnučka Q.. Poškodený ich napadol tak, že ešte predtým dcéra Q. mu išla zaklopať na dvere, lebo jej bol dlhý nejaké peniaze, nepamätá si koľko. Nechala za sebou otvorené dvere a oni mali spoločnú chodbu so J. L.. Akurát v kuchyni zalievala kávy a zrazu počula veľký krik ako útočil na obžalovaného. Na krik vybehla do chodby, stál tam J. v župane rozopnutý, či bol nafetovaný alebo čo a húkal tam, prečo mu obžalovaný búcha na dvere, pričom na dvere mu búchala Q.. Na to vletela do bytu C. H. a tiež húkala, že dá obžalovaného zavrieť, že má na polícii strýka v B. B., tým sa vyhrážala stále v tej chvíli. Na to vstal C. B., pričom obžalovaný zostal sedieť pri televízore v obývačke a C. ho vyhodil vonku. J. L. sa hodil o zem na chodbe a C. hovorila, že ide volať policajtov. Keď ho vyhodil von, ďalej popíjali kávu a volala majiteľovi bytu, nech si tú záležitosť rieši. V čase vojdenia J. L. do bytu okrem nej v kuchyni boli ešte O. B. a R. H. (predtým L.). Pokiaľ sa týka syna C. B. a L. B., títo sa nachádzali v obývačke a zabávali sa s televízorom. Nikto iný okrem C. B. neprišiel do kontaktu so J. L.. Obžalovaný vyšiel z obývačky a povedal J. len toľko, čo tu chce. Z ostatných ľudí do chodby vstúpila len O. B., nakoľko R. je na vozíku a L. B. bol v obývačke. Svedkyňa podala na políciu aj trestné oznámenia za vojdenie J. L. do bytu ako porušovanie domovej slobody a do dnešného dňa to neriešili. Pokiaľ sa týka C. H., tak táto neprišla do fyzického kontaktu s nikým z nich, a bola vyhodená svedkyňou. Nie je pravdou, že by mal obžalovaný hodiť J. L. na vešiakovú stenu, ani ho viackrát udrieť päťami do hlavy. Nie je pravdou, že by sa mal obžalovaný vyhrážať slovami: „ak zavolaš políciu, tak ja Vás dopichám. Nie je pravdou, že by sa mu mal obžalovaný vyhrážať slovami: „zabijem ťa ty skurvenec“. Takisto nie je pravdou, že sa mal vyhrážať slovami: „ak zavolaš políciu, tak Vás zapichnetem nožom a žiadne dvere ma nezastavia“. Ani jeden z poškodených nemal žiadne zranenia po tom, ako odišli z bytu.

Svedkyňa Q. B., sestra obžalovaného, vypovedala, že sa v predmetný deň a čas nachádzala v predmetnom byte. Bola tam mama P. B., brat A. B. a tiež C. B. a teta O. B.. Nepamätá sa, či sa tam ešte niekto iný nachádzal. Od J. L. pýtala 3,- Eurá naspäť, lebo ich bol dlhý a zabudla za sebou zatvoriť dvere. J. L. vletel do bytu, bol pod vplyvom Tralgitu. Nie je pravdou, že by ho obžalovaný napadol. J. L. tam začal robiť scény, kričal tam, hodil sa sám o zem. Obžalovaný s C. ho vyhodili z bytu von. J. L. sa potom vrátil s tým, že má zlomené 3 stavce, toto videla, keď sa vrátil z nemocnice, mal korzet. Keď J. L. vošiel do bytu, bola v obývačke. Obžalovaný bol v obývačke a mal v rukách ovládač od televízora. Všetkých, ktorých menovala sa nachádzali v obývačke. Okrem obývačky tam boli ešte 2 miestnosti, ale všetci boli v obývačke. Obžalovaný a aj C. B. vyhodili J. L. von tak, že ho chytili za bundu a vyhodili ho von. Svedkyňa sa aj zľakla a opustila miestnosť a vo zvyšku trvám na tom, čo uviedla vtedy na polícii. Vo zvyšku už vypovedať nechce, lebo nechce uškodiť ani bratovi-obžalovanému alebo sebe. Vzhľadom na tieto skutočnosti bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania, na č. I. 241 – 242, kde uviedla, že v ten deň sa vrátili s A. domov s televízorom, ktorý bol pokazený a išla za J. L., aby jej vrátil 3,- €, ktoré bol dlhý jej priateľovi L. B. za cigarety a aj jej. L. keď vyšiel zo svojho bytu, videl A. sedieť v kresle, mal v ruke ovládač od televízora a poškodený bez povolenia vletel do ich bytu, kričal na A., že mu ráno búchal na dvere, bol agresívny, kričal aj na ňu, strčil ju, mala vtedy na rukách dcéru, odhodilo ju a v tom sa postavil jej bratranec C. B., odstrčil L. von z ich bytu a vtedy sa postavil aj A. z kresla, hovoril mu, že mu šibe, že on na jeho dvere nebúchal. Ako sa C. B. snažil vytlačiť poškodeného z ich bytu, poškodený sa hodil na vešiakovú stenu, udrhel sa celou stenou do chrbta a skĺzol do podrepu. Svedkyňa mu povedala, že bude volať políciu, na čo on vyskočil, vybehol z bytu a volal na svoju družku C. H., ktorá tiež vybehla z bytu von a kričala na A., slovne sa mu vyhrážala, že ho dá zavrieť a potom odišli k sebe do bytu a zabuchli dvere a oni sa tiež všetci vrátili domov a večer k nim prišli policajti. A. sa poškodeného ani nedotkol, z bytu ho vyhadzoval C. B. a to čo tvrdí J. je celé vymyslené.

Svedkyňa O. B. vypovedala, že v predmetnom byte bola preto, lebo prišla rodinná kamarátka R. H. (pôvodne L.). Okrem nich tam bola ešte sestra P. B., obžalovaný a Q. B. s jej malou dcérou a syn C. a už nikto viac. K osobe L. B. sa nevie vyjadriť, či tam bol, sú to už roky. Byt bol konštruovaný tak, že bola malá

kuchynka a spolu s ňou bola v jednom priestore aj obývačka. P. B., svedkyňa a R. pili kávu v obývačke a ona mala ten byt tak, že mala ďalšie 2 izby. Obžalovaný bol vo svojej izbe, mal tam televízor a C. B. asi s ním, to už fakt nevie. Čo sa týka Q. B., k tej sa vyjadriť nevie. Byt bol koncipovaný tak, že bola spoločná chodba, vyzeralo to ako 2 byty. Oni mali spoločnú chodbu. Sused sa kamarátil s Q. a vbehol sestre do bytu polonahý za obžalovaným, že čo mu obžalovaný stále vyklopáva na dvere. Ale klopala mu Q., lebo jej bol dlžný nejaké peniaze, ale nevie za čo. Dvere boli zavreté, ale nie zamknuté a on vbehol do tých dverí do bytu. Bol drzý, bol agresívny a počula, že užíval tabletky s priateľkou. Išiel stále do bitky, tak ona a jej syn ho vystrčili, lebo nechcela, aby si obžalovaný robil problémy. Potom sa zatvorili dvere a išli domov. V čase, keď prišla hliadka, už bola doma v G.. Surovo do J. strčili, lebo sa s ním nedalo. Tá jeho priateľka vybehla na chodbu a kričala, že dá obžalovaného zavrieť a že má strýka na polícii. Nevie sa vyjadriť k tomu, či sa J. L. ocitol na zemi, možno aj áno. Určite vošiel do priestorov chodby obžalovaný zo svojej miestnosti. K fyzickému kontaktu obžalovaného s poškodeným nedošlo. Vystrčila som ho ona a C. B.. Obžalovaný poškodenému adresoval slová: „ja som ti neklopal“ a o inom neviem. Pokiaľ sú uvedené v obžalobe slovné vyjadrenia obžalovaného na adresu J. L., toto nie je pravdou a takisto ani to, že ho mal fyzicky napadnúť. Do bytu P. B. prišla okolo XX- S. hodiny, v čase jej príchodu tam už bola ona prítomná a aj obžalovaný.

Svedok L. P. uviedol, že v deň XX.XX.XXXX nebol osobne s obžalovaným, nakoľko sa v tom čase nachádzal vo J.. Obžalovaný s matkou sa predtým nachádzali tiež vo J.. Nejaké 2-3 dni pred týmto incidentom cestovali na H. zo J.. Obžalovaný s matkou si objednali prepravu nejaké cca 9 miestne vozidlo. Vie, že sa jednalo o dedinu v okrese H.. T., momentálne to teraz nevie povedať. Manželka pracovala vo J. a on bol tiež zamestnaný. Obžalovanému takisto vybavil prácu, len bohužiaľ potom z toho zišlo. Obžalovaný bol tam s nimi určitý čas. Manželka potom tiež prišla o prácu, a preto cestovali domov. Vie, že so sebou brali nový televízor, ktorý tam kúpil a svoje osobné veci. Manželka mu potom po skutku telefonovala, že im poškodený nepozvaný vbehol do bytu. Prebehla tam nejaká slovná výmena názorov. Nepamätá si úplne všetko, len toto, je to už 6 rokov.

Z výpovede svedkyne R. H. bolo zistené, že prišla na návštevu už XX.XX.XXXX, nakoľko brat P. B. mal narodeniny. S P. B. sú kamarátky od detstva, bola pozvaná na návštevu na oslavu nebohého L. B.. Bola tam okrem nej P. B., A. B., Q. B. s dcérou, O. B. – sestra P. B., B. – O. syn a p. O. B. bývalý zať L. N.. Byt bol rozložený tak, že bola spoločná obývačka s kuchyňou, ona bola v miestnosti na U. strane v zadnej poslednej izbe, lebo bola asi 2 mesiace po amputácii končatiny, tak tam bola s Q. B. a jej dcérou a vyšla z tej miestnosti až na hluk, ktorý vychádzal z chodby a nebola súčasťou toho, ako k tomu prišlo. Prišiel tam sused, určite bol pod vplyvom psychotropných látok, alebo analgetík, nakoľko robila v ústave, kde prichádzala s takýmito vecami do kontaktu a preto to vedela posúdiť. Bol oblečený len v spodnom prádle, strkal do A. B., ten bol v obývačke pri TV. Vzhľadom na rómsku kultúru nebolo vhodné, aby prišiel v spodnom prádle, kde mu skoro všetko bolo vidieť. Na čo ho A. upozornil, že si to nepraje, nech odíde z bytu a potom tam začal ten konflikt, kde ten pán začal kričať, urážať a vyhrážať sa, že skončia na ulici, že sú to cigáni. Ako A. B. sedel na stoličke v spoločnej miestnosti kuchyne a obývačky, tak ho ten dotýčny človek strčil do pleca. Svedkyňa videla aj priateľku toho muža, ale svedkyňa potom odišla z tejto miestnosti a išla do tej, kde pôvodne bola. Okrem toho, že im A. B. povedal a to v prvom rade tomu mužovi, aby sa išiel obliecť, tak obidvom potom povedal, aby odišli, tak nič iné mu nehovoril. To, aby opustil byt, mu hovorila aj P. B.. Celý incident mohol trvať asi 12 minút. Okrem toho sotenia do pleca iný fyzický kontakt medzi obžalovaným a tým mužom nevidela. Ten muž s priateľkou, potom na základe výzvy aj P. B., opustili ten priestor a P. B. potom odišla preč, ale nevie kam. Ona v tom byte zotrvala permanentne do XX.XX.XXXX. Za jej prítomnosti nepadli nejaké vyhrážky zo strany obžalovaného voči tomu mužovi, takisto ten muž nemal žiadne zranenia. P. B. s obžalovaným v čase jej príchodu tam ešte neboli. Bola tam O. B. a Q. B. s dcérou. Oni dvaja sa vrátili až XX.XX.XXXX. Svedkyňa išla aj na návštevu k iným osobám a keď sa vrátila, tak už tam oni dvaja boli, XX.XX.XXXX. Priviezli so sebou televízor.

V rámci prípravného konania boli vypracované viaceré znalecké posudky, ktoré boli na hlavnom pojednávaní oboznámené podľa 268 ods. 2 Tr. poriadku.

Pokiaľ ide o zranenia poškodeného L. M. (bod 1 rozsudku), v rámci prípravného konania bol L. N. T. vypracovaný znalecký posudok, zo záverov ktorého vyplývajú zranenia uvedené v skutkovej vete obžaloby, pričom zranenia hlavy a tváre vznikli opakovanými tupými údermi stredne vysokej intenzity na oblasť ľavej očnénice, ľahké pomliaždenie hrudníka a prednej brušnej steny utrpel následkom pádu, resp. kopancami nízkej intenzity, pričom znalec zastáva názor, že vymenované zranenia poškodený utrpel

úmyselným konaním cudzích osôb a nie samopádcom na tvár a trup v ebriete. Pád a strata rovnováhy boli vyvolané útokom cudzej osoby. Jedná sa o ľahké zranenia, nebol v nebezpečenstve smrti, ani mu nehrozila ťažká ujma na zdraví, pričom znalec stanovil dobu liečenia a práceneschopnosti na 21 dní a pokiaľ ide o výšku bolestného, toto znalec stanovil na sumu 2.127,- €.

Pokiaľ ide o zranenia poškodeného J. L. (bod 2 rozsudku) bol v rámci prípravného konania Znaleckou lekárskou organizáciou s. r. o. vypracovaný znalecký posudok, zo záverov ktorého vyplýva, že ani jeden zo štyroch lekárov, ktorí bezprostredne po skutku vyšetřovali poškodeného J. L. nepopísal žiadne objektívne známky vonkajšieho násillia na poškodenom, bola prítomná len dotyková citlivosť v ľavej spánkovej oblasti hlavy bez opuchu, či podliatiny. Poškodený mohol dňa XX.XX.XXXX utrpieť ľahké pomliaždenie hlavy v ľavej spánkovej oblasti. Objektívne známky násillného konania nemal prítomné. Zranenie, ktoré utrpel poškodený je možné vysvetliť jednorazovým úderom do ľavej spánkovej oblasti alebo pádom s narazením ľavej strany hlavy o prekážku, či podložku a ak došlo k opakovaným úderom, boli minimálnej intenzity, takže nespôsobili žiadne ďalšie známky zranenia. Poškodený udáva búchanie hlavou o stenu, avšak zranenie, ktoré by svedčilo pre tento typ útoku nebolo prítomné a nemal ani známky kopania do tela. Čerstvé úrazové zmeny na krčnej chrbtici poškodeného boli spoľahlivo vylúčené. Znalec zranenie kategorizuje ako ľahké, ktoré si žiadnu špecifickú liečbu ani práceneschopnosť nevyžaduje. Preukázané zranenie nespôsobilu poškodenému obmedzenie v obvyklom spôsobe života a pokiaľ ide o výšku bolestného toto znalec stanovil na sumu 102,- €.

V prípravnom konaní bol vypracovaný aj znalecký posudok k duševnému stavu obžalovaného L. N. V., zo záverov ktorého vyplýva, že u obžalovaného v čase spáchania obidvoch skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu, nezistila prejavy žiadnej duševnej poruchy, či choroby a duševnou poruchou či chorobou netrpí ani v súčasnej dobe. Osobnosť obžalovaného je abnormne štrukturovaná, egocentrická, s rysmi nezdržanlivosti až emočnej nestability, s tendenciou k impulzívnemu konaniu, s prejavmi disociality. V dobe spáchania obidvoch skutkov mohol obžalovaný rozpoznať protiprávnosť svojho konania a mohol aj svoje konanie ovládať a taktiež v súčasnej dobe dokáže v plnej miere chápať zmysel trestného konania, vystupovať pred súdom a aj sa náležite obhajovať. Znalkyňa nepovažuje pobyt obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska za nebezpečný a preto nenavrhuje žiadne ochranné liečebné opatrenia.

V rámci vykonávania dokazovania boli na hlavnom pojednávaní oboznámené aj listinné dôkazy z prípravného konania (pôvodne v spise OS Zvolen 3T 110/2021) postupom podľa § 269 Tr. poriadku :

- CD záznam z kamery + úradný záznam a fotografie z čl. 349-352
- H. W. G. C. čl. 354
- Záznam o zhodnotení zdravotného stavu čl. 361
- Lekárska správa Nemocnica Zvolen a.s. čl. 362-367
- RT a CESDAP z XX.X.XXXX z prílohovej obálky
- Vyčíslenie nákladov A. G. a. s. čl. 572-573.

V rámci prípravného konania bol do spisu doložený záznam z kamery z X. poschodia bytového vchodu vo G., H. X. X a to na CD nosiči. Z úradného záznamu OR PZ OKP Zvolen zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že vyhodnotením kamerového záznamu zo dňa XX.XX.XXXX čase medzi XX:XX až XX:XX bolo zistené, že v čase cca o XX:XX hod. cez chodbu prešli 3 osoby, ktoré niesli škatuľu ku B. a o XX:XX hod. 2 z týchto osôb odchádzali od B. preč.

Na základe správy W. G. K., C.. B. zo dňa XX.XX.XXXX bolo zistené, že zdravotná poisťovňa si náhradu škody v trestnom konaní z dôvodu nízkych liečebných nákladov neuplatňuje.

Zo záznamu o zhodnotení zdravotného stavu osoby J. L. poskytovateľa zdravotníckej starostlivosti G. G. H. B. zo dňa XX.XX.XXXX bolo zistené, že v čase o XX:XX bolo prijaté hlásenie zo strany poškodeného s príchodom na miesto XX:XX a skončením XX:XX.

Na základe lekárskej H. Q. G., a. s. G. zo dňa XX.XX.XXXX bolo zistené, že poškodený J. L. bol ošetrovaný v nemocnici, pričom vyšetřenie skončilo v čase o XX:XX hod. a poškodený uviedol, že bol inzultovaný známou osobou, dostal opakované údery do hlavy, odvtedy bol dezorientovaný, na okolnosti sa ale pamätá, má bolesti záhlavia a pri zmene polohy hlavy vracanie a bolesti aj krku. Na ambulancii

pacient udal aj tlakovú bolesť na hrudi vľavo a nevedel udať, či dostal úder do danej oblasti. V rámci vyšetrenia poškodeného bolo zistené, že poškodený bol podrobený vyšetreniu na CT mozgu, pričom záver bol uvedený bez čerstvých traumatických a ložiskových zmien, takisto na základe RTG hrudníka bol uvedený popis bez fraktúry na skelete a bez pneumotoraxu, bolo doporučené doplniť interné a neurologické vyšetrenie. Vec bola diagnosticky uzavretá ako otras mozgu a vyvrtnutie a natiahnutie krčnej chrbtice a bol poskytnutý krčný fixačný golier. Následne v ten istý deň poškodený absolvoval aj neurologické vyšetrenie a potom poškodený absolvoval aj interné vyšetrenie. Toto vyšetrenie skončilo o XX:XX, poškodený bol podrobený vyšetreniu EKG. Dňa XX.XX.XXXX v čase o XX:XX bol poškodený vyšetrení na urgentnom chirurgickom prijme v Q. G., pričom mu boli pre bolesti podané analgetiká.

Poškodený A. G. K., a. s. B. do spisu v rámci prípravného konania doložil aj vyčíslenie nákladov vynaložených na poskytnutie zdravotnej starostlivosti vo vzťahu k poškodenému L. M.. Jednalo sa o poskytnutie rýchlej zdravotnej pomoci, hospitalizácie, CT vyšetrenia v oblasti hlavy, USG vyšetrenia hornej časti brucha. Celkové náklady dosiahli sumu 1120 eur.

Pokiaľ sa týka bodu 1) rozsudku obžalovaný okrem vlastného vyhlásenia o nepopieraní skutku je usvedčovaný aj výpoveďami poškodených L. M. č. I. 380 až 385 a 421 - 431, L. L. F. na č. I. 386 až 399, N. N. P. na č. I. 400 až 405 a svedkov N. L. na č. I. 406 až 409, I. M. na č. I. 410 až 416, svedkyne Q. M. na č. I. 414 až 416, svedka L. L. na č. I. 417 až 418 a 453 - 455, L. N. na č. I. 432 až 435, C. B. na č. I. 447 až 452, U. M. na č. I. 461 až 463, L. L. na č. I. 464 až 466, A. M. na č. I. 467 až 469, P. H. na č. I. 470 a 472, A. L. na č. I. 473 až 478 a O. B. na č. I. 479 až 481. Skutok ďalej preukazujú znalecký posudok č. 85/2019 na č. I. 519 až 552, zápisnica o rekognícii osoby s fotodokumentáciou na č. I. 482 až 517, správy a register trestov na č. I. 569 až 684.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd kvalifikoval konanie obžalovaného v bode 1) rozsudku ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, keďže spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví a spoločným konaním dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného.

Pokiaľ sa týka skutku v bode 2) rozsudku, tento skutok bol žalovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný v celom rozsahu skutok poprel a predložil vlastnú verziu skutkových udalostí. Avšak aj napriek popieraniu skutku zo strany obžalovaného, je jeho konanie preukázané výpoveďami poškodeného J. L., ako aj C. H., ktorí vypovedali tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní. Poškodený J. L. zotrval na podstate, respektíve dôvodoch vypuknutia konfliktu a uviedol, že dôvodom bolo správanie obžalovaného, ktorý klopal poškodenému na dvere s tým, že od neho chcel peniaze. Poškodený ho upozornil, že má byť tichšie, nakoľko jeho priateľka má zdravotné problémy. Poškodený nevedel uviesť, ako sa ocitol na zemi v predizbe, ale uviedol, že ho obžalovaný kopal, udieral a pribehli k tomu ešte nejakí dvaja kamaráti, jedného z nich aj z videnia poznal. Priateľka sa na ten obrovský hluk zobudila, otvorila dvere a podarilo sa jej poškodeného siahnuť do obývačky a zavolať rýchlu zdravotnú pomoc. Pokiaľ ide o vyhrážky, tieto pri fyzickom ataku smerovali iba na neho, keď už bol v ich byte, tak obžalovaný ako búchal na dvere, sa vyjadroval o zabití a zastrelení a hovoril v množnom čísle. Zhodne s poškodeným J. L. popísala incident v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní poškodená C. H., ktorá vypovedala, že do predsiene druhého bytu vošla po tom, čo počula veľký krik, pričom videla svojho priateľa ležať na zemi a stál pri ňom obžalovaný a jeho dvaja kamaráti. Poškodená sa snažila svojho priateľa odniesť do ich bytu a keď sa jej to podarilo, tak obžalovaný búchal na dvere, kričal, že ich zabije, zapichne. Následne využili situáciu, keď obžalovaný s kamarátmi zašli do bytu a vybrali sa rýchlo z bytového domu, kde vonku volali políciu. Poškodená videla krv na hlave druhu, sťažoval sa na veľkú bolesť v krku. Pokiaľ ide o zranenia poškodeného J. L., tieto popísali lekári na urgentnom prijme chirurgickom, neurologickom, ako aj internom. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že poškodený mohol dňa XX.XX.XXXX utrpieť ľahké pomliaždenie hlavy v ľavej spánkovej oblasti. Zranenie, ktoré utrpel poškodený, je možné vysvetliť jednorazovým úderom do ľavej spánkovej oblasti alebo pádom s narazením ľavej strany hlavy o prekážku, či podložku a ak došlo k opakovaným úderom, boli minimálnej intenzity, takže nespôsobili žiadne ďalšie známky zranenia. Aj keď sa vo výpovediach poškodených objavili isté drobné rozpory a nejasnosti, podľa názoru súdu neboli takej vysokej intenzity, aby súd ho hodnotil výpovede poškodených ako nevieryhodné. Je potrebné poukázať na to, že poškodený po tom, ako utrpel zranenia, bol podrobený lekárskeym

vyšetreniam, tieto boli realizované skoro bezprostredne po skutku. Zo záverov znaleckého posudku vyplynulo, že skutok a zranenia poškodeného mohli skutočne nastať tak, ako ich poškodený opísal. V danom prípade však nebolo žalované konanie obžalovaného ako prečin alebo zločin ublíženia na zdraví, preto zranenia a poškodeného nie sú prioritne podstatné pre právne kvalifikovanie skutku, keďže obžaloba bola podaná pre zločin vydierania a prečin nebezpečného vyhrážania. Možno mať za to, a to aj napriek popieraniam skutku zo strany obžalovaného a vypočutiu skoro všetkých rodinných príslušníkov obžalovaného, že skutok sa odohral tak, ako je uvedené v skutkovej vete podanej obžaloby a následne aj rozsudku. Súd akcentuje tú skutočnosť, že pokiaľ aj obhajoba navrhla vypočutie rodinných príslušníkov obžalovaného, tieto výpovede sú v menšom alebo väčšom rozpore v rámci jednotlivých výpovedí svedkov, ako aj s prihliadnutím na tvrdenia obžalovaného. Je potrebné poukázať na to, že svedok L. P. sa ku skutku vyjadriť nevedel, nakoľko sa nenachádzal v tom čase na území Slovenskej republiky. Svedkyňa Q. B. na hlavnom pojednávaní vypovedala diametrálne odlišne od svojej výpovede v prípravnom konaní, pričom uviedla, že sa už vzhľadom na odstup času doplietla a následne aj odmietla vo veci vypovedať. Z týchto dôvodov má súd odôvodnené pochybnosti o dôveryhodnosti výpovede tejto svedkyne. Svedkyňa P. B. na hlavnom pojednávaní uvádzala, že details si už síce nepamätá, ale presne popisovala, čo kto počas skutku hovoril. Takisto jej výpoveď neseďí s tým, čo vo veci vypovedal samotný obžalovaný. Svedkyňa popisovala tie skutočnosti, kde sa mal obžalovaný v čase incidentu nachádzať, s kým sa tam mal nachádzať a čo mal robiť. Táto výpoveď je však v rozpore s ostatnými výpoveďami, minimálne v kontexte, kde sa obžalovaný nachádzal a čo robil. Svedkyňa O. B. na hlavnom pojednávaní popisovala celý priebeh pomerne podrobne s tým, že poškodeného iba ona so synom vystrkovala z bytu, čo nezodpovedá ostatným svedeckým výpoveďami rodinných príslušníkov, a už vôbec nie výpoveďami poškodených. Na základe týchto skutočností možno považovať výpoveď týchto svedkov za nevierohodnú, smerujúcu k vyvineniu obžalovaného. Takisto výpoveď svedkyne R. H. nie je v kontexte s výpoveďami rodinných príslušníkov obžalovaného, navyše táto svedkyňa nebola v rámci prípravného konania vôbec vypočutá a pokiaľ bola vypočutá na hlavnom pojednávaní, uvádzala, že nepočula zo strany obžalovaného žiadne vyhrážky. Takisto je zrejmé, že svedkyňa nebola účastníka celého konfliktu, pričom ostatní rodinní príslušníci neuvádzali skutočnosť, ktorú tvrdila svedkyňa, že mala vojsť do spoločnej izby. V danom kontexte obžaloby nie je podstatné, či a ako malo dôjsť k fyzickému konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným, dôležité je to, či obžalovaný adresoval určité slová poškodeným, ktoré by boli schopné naplniť skutkovú podstatu žalovaného zločinu vydierania alebo prečinu nebezpečného vyhrážania. Zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí páchatel', ktorý iného násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel. Pod násilím sa rozumie použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného alebo očakávaného odporu. Pod hrozbou násillia sa rozumie jednak hrozba bezprostredným násilím, ale aj hrozba takým násilím, ktoré nemá byť vykonané ihneď, ale v bližšej alebo vzdialenejšej budúcnosti. Pod hrozbou inej ťažkej ujmy možno rozumieť hrozbu spôsobenia majetkovej ujmy, vážnej ujmy na cti a dobrej povesti, rozvratu manželstva alebo rodinného života a podobne, teda hrozba inou ťažkou ujmou je pojem širší ako pojem hrozba násilím. Vydieranie musí smerovať k tomu, aby iný niečo konal, niečo opomenul alebo niečo trpel. Trestný čin je dokonaný už samotným násilným konaním, uskutočnením hrozby násilím alebo hrozbou inej ťažkej ujmy. Pre trestnú zodpovednosť páchatel'a sa nevyžaduje, aby páchatel' aj skutočne dosiahol to, čo sledoval. Cieľ, ktorý chce páchatel' dosiahnuť, však musí byť adresovaný poškodenému a poškodený ho musí vnímať. V danom prípade tomu tak rozhodne bolo, pretože poškodený J. L., ako aj poškodená C. H. sa bezprostredne po slovných vyjadreniach obžalovaného rozhodli volať na políciu. Za týchto okolností má súd za to, že obžalovaný naplnil svojim slovným vyjadrením všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona. Pokiaľ sa týka žalovaného prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona objektom tohto trestného činu sú primárne medziľudské vzťahy a právo človeka, aby nebol vystavený závažným vyhrážkam. Objektívna stránka spočíva vo vyhrázaní sa inému smrťou, ťažkou ujmou na zdraví alebo inou ťažkou ujmou, a to takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Pri vyhrážke je irelevantné, či má byť jej obsah naplnený ihneď po jej vyslovení alebo až v budúcnosti, či už určitej alebo neurčitej. Vyhrážka musí byť prednesená takým spôsobom, respektíve za takých okolností, že môže vzbudiť dôvodnú obavu z jej naplnenia, respektíve z naplnenia nejakého jeho variantu. Skutková podstata vyžaduje situáciu, v ktorej existuje možnosť vzbudenia dôvodnej obavy, netreba, aby táto obava naozaj vznikla. Na základe vykonaného dokazovania možno mať za to, že bolo preukázané, že obžalovaný adresoval poškodeným vyjadrenia „ak zavoláš políciu, tak vás v noci dopichám“, „zabijem ťa, Ty skurvenec“, „ak zavoláš políciu, tak vás zapichnem nožom a žiadne dvere ma nezastavia“. Podľa názoru súdu tieto vyjadrenia sú schopné vzbudiť dôvodnú obavu u poškodených, aj ju reálne vzbudili, keďže poškodené osoby sa obrátili na orgány polície bezprostredne po tom, ako

tieto vyhrážky odznali. Na základe týchto skutočností súd kvalifikoval konanie obžalovaného v bode 2) rozsudku ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa §360 ods. 1 Trestného zákona, keďže iného násilím, hrozbou násillia alebo inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal, opomenul alebo trpel a inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmov na zdraví alebo inou ťažkou ujmov takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu.

Obžalovaný A. B. bol doposiaľ 11-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom OS Zvolen, sp. zn. 4T/43/2018 zo dňa XX.XX.XXXX, kedy bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom OS Zvolen, sp. zn. 5T/47/2018 zo dňa XX.XX.XXXX. V tomto konaní bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona a iné a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, s vykonaním trestu XX.XX.XXXX. Obžalovaný má pod bodmi 8, 9, 10 odsúdenia justičnými orgánmi Veľkej Británie, avšak tieto neboli doposiaľ uznané slovenskými súdmi. V priestupkovej agende má jeden záznam pre dopravný priestupok z roku XXXX.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu riadil sa ustanoveniami § 34 Tr. zákona. Spoločenská nebezpečnosť konania obžalovaného spočíva v tom, že tento narušil právom chránený záujem štátu a spoločnosti na ochrane života a zdravia fyzických osôb, slobôd fyzických osôb, ako aj na ochrane pred trestnými činmi proti iným právam a slobodám. Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Trestného zákona (spáchanie viacerých trestných činov a odsúdenie v minulosti). Vzhľadom na spáchanie viacerých trestných činov súd potom ukladal úhrnný trest v zmysle § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, nakoľko jeden z týchto trestných činov je zločinom. U obžalovaného sa jedná o spáchanie opakovaného zločinu v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zákona, a to vzhľadom na rozsudok OS Zvolen, sp. zn. 1T/35/2012 zo dňa XX.XX.XXXX v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To/15/2016, kde sa dopustil zločinu ublízenia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona. Keďže sa obžalovaný dopustil konania, ktoré predchádzalo vyhláseniu rozsudku OS Zvolen, sp. zn. 5T/47/2018 zo dňa XX.XX.XXXX, súd ukladal zároveň aj súhrnný trest odňatia slobody. Pokiaľ bolo konanie kvalifikované u obžalovaného ako opakovaný zločin v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zákona, zvyšuje sa dolná hranica trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom o jednu tretinu. Vzhľadom na tieto okolnosti, keďže obžalovaný bol viackrát súdne trestaný a dopustil sa dvoch násilných trestných činov a už v minulosti bol za zločin odsúdený, považoval súd za potrebné vzhľadom na individuálnu a generálnu prevenciu pred páchaním trestnej činnosti ukladať trest nie na úplnom spodku trestnej sadzby, a preto uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 6 mesiacov. Keďže predchádzajúci trest v konaní OS Zvolen, sp. zn. 5T/47/2018 bol ukladaný ako nepodmienečný trest, aj v tomto prípade súd ukladal nepodmienečný trest. Zároveň pri ukladaní súhrnného trestu súd zrušil výrok o treste z rozsudku OS Zvolen, sp. zn. 5T/47/2018 zo dňa XX.XX.XXXX s tým, že ostatné výroky tohto rozsudku zostávajú týmto nedotknuté.

V rámci adhézneho konania si poškodení L. M., A. G. K., C.. B. a J. L. uplatnili nároky na náhradu škody titulom bolestného, náhrady vynaložených nákladov na poskytnutú zdravotnú starostlivosť. Súd všetkých poškodených odkázal s nárokmi na náhradu škody na civilný proces, a to pri prvých dvoch poškodených z dôvodu, že sa jedná o spoločné konanie viacerých osôb, pričom aj v inom konaní (myslí sa spolupáchateľov obžalovaného) došlo k odkázaniu na civilný proces. Pokiaľ sa týka nároku J. L., tento síce bol uplatnený, avšak nebol špecifikovaný v číselnom vyjadrení, preto súd rovnakým spôsobom, ale z iného dôvodu odkázal tohto poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).